

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrto leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvu: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprete reklamacije so poštne proste.

Pomoč ubogemu kmetu.

Vi, ki imate še srce in ljubezen do dobrega kmeta, opazujte, kako je žalosten njegov položaj, kako je burno in bedno njegovo življenje, kako težko in mučno njegovo delo! Ubogi kmet... od vsega tega svojega trpljenja in dela ima le toliko zase, da se preživi in čestokrat s pomanjkanjem. Mar čuda, da vidimo dan za dnevom, kako kmet propada, da propada pa tisti stan, ki je podlaga vseh stanov, ki je podlaga državi in ki prideluje živež drugim stanovom. In vendar — koliko mladeničev mora v Ameriko, ker doma ni zaslužka. Koliko posestev je zadolženih, kako mora kmet svoje izdelke voziti v mesto in tam prodati pod ceno oziroma brez dobička; celo večkrat se zgodi, da mora kmet prositi s klobukom v roki, da mu odkupijo blago; seveda ceno narekuje odjemalec. In zakaj je kmetiški stan tako preziran in teptan, torej na robu propada? Temu so krivi v prvi vrsti brezverci, oni namreč, ki zaničujejo Kristusovo vero in ščunjejo proti škofom in duhovnom. Brezverci hočejo z eno besedo spraviti iz sveta krščansko ljubezen in pravičnost med ljudmi. Kjer pa ne vlada ljubezen in pravičnost, tam gospodari krivica, izkoriščanje do krvi in rop. Da, roparji so oni, ki obogate z žulji ubogih in siromašnih kmetov.

Brezverci so torej privedli kmeta do sedanjega neznosnega, nevzdržljivega žalostnega stanja.

Kmet pa, ki je bil nekdanj gospodarsko močan in neodvisen od oderuhov in brezsrčnih pijavk, je zdaj že grozno zadolžen; nima zato več veselja do dela; s strahom gleda v prihodnost in zato kliče na pomoč. Vi, ki imate še srca in krščansko ljubezen do

njega, pomagajte mu, ker naš kmet ni vendar že izgubljen.

A, kako mu je pomagati? Če se ima dobro voljo pomagati bližnjemu, dobi se tudi vselej sredstvo zato, ker prav v tej zadevi so sredstva raznovrstna.

Toda en sam človek ne more vsega storiti; pomagati mu morajo i drugi. Ako se hišo zida, glej, kako eden nosi kamenje, drugi malto itd.

Tako je pri vsakem početju: eden drugemu mora pomagati. V edinosti pa je moč in napredek! Nasprotnika pa se je treba ogibati in ga ne poslušati; očiten nasprotnik je manj nevaren kakor lokav človek, ki se kaže zadovoljen in navdušen za dobro in koristno stvar, a zahrbtno pa zvižčno meče polena onim, ki se s požrtvovalnostjo prizadevajo pomagati kmetu.

Krščanski demokratje kličejo skupaj vse delavce in kmete pod Kristusovim praporjem, da se tako združeni bojujejo za stanovsko zboljšanje. Krščanski demokratje se potegujejo za delavce in kmete, da zboljšajo njih gmotno stanje in da pribore pravo svobodo in veljavo v človeški družbi. In vse to se doseže na temelju katoliške vere.

Krščanski demokratje imajo zato te besede na svojem praporju: „Kmetje in delavci, združite in organizujte se, tu je vaša moč, tu se boste izobrazili in si drugega potrebnega priborili.“ Organizacija in izobrazba, evo vam prvo in uspešno pomoč, ki ima gotovo trajne posledice. Zares, pomanjkanje združne misli in pomanjkanje izobrazbe so glavni vzroki propadanja našega kmeta.

Da bi te besede bile seme, iz kojega klije ljubezen in pravičnost do siromaka in

sveta vnema pomagati kmetom in delavcem z organizacijo na temelju krščanskega demokratizma!
K r š č. d e m o k r a t.

Rusko-japonska vojska.

Mirovna pogajanja.

Med tem ko si stojita v Mandžuriji ruska in japonska armada nasproti, vsak trenutek pripravljeni, da se spopadeta, stojijo si v Severni Ameriki v majhnem pomorskem mestu Portsmouth (beri Portmées) nasproti pooblaščenca obeh bojujočih se držav, da se pogajajo zaradi sklepa miru. Dozdaj so že imeli tri seje, pri katerih so samo menjavali vse svoje zahteve. Natančnega se seve ne more nič zvedeti, ker so pogajanja tajna, vendar se pečajo listi mnogo o teh sejah. Če je vse res, zato naj bodo odgovorni ti listi sami.

Člani ruskega odposlanstva so poleg Viteja in barona Rosena, ruski odposlanec v Pekingu Pokotilov, Martens, znameniti profesor mednarodnega prava na vseučilišču v Petrogradu, Šipov, ravnatelj v ruskem finančnem ministrstvu, vojaški ataše generalni major Jarmolov, Samoilov in Nabokov od ministrstva vnanjih stvari in slednjič še legacijski tajnik Plancon.

Člani japonske komisije so: baron Komura kot glavni pooblaščenec, Takahira, japonski odposlanec v Washingtonu, Danison, referent v ministrstvu vnanjih stvari v Tokiju, Sato, tajnik barona Kamura, Jamaza, ravnatelj pisarne za politične stvari, Adaši od ministrstva za vnanje stvari, polkovnik Tašibana od japonskega glavnega štaba, Išinj,

LISTEK.

Plačilo za poštenost,

(Povest iz francoščine.)

V ulici Git-le-Coeur št. 6 v Parizu sta stanovali pred nekaterimi leti dve mali deklici, dve sestri, katerih tiha hoja in otožni pogledi so zbujali skrito sočutje sosedov. Vsako jutro ob isti uri so ju redno videli iti iz hiše. Ljudje so se povpraševali, kaj da sta mladi deklici tako molčeči, zamišljeni in priprosto skromni. Kakor dve senci sta zahajali v hišo in iz nje.

Marica in Pavlina Barthelon, to je bilo nju ime, bili sta pač vredni tihega sočutja in milovanja, ki ju je spremljalo od strani sosednih stanovalcev. Bili sta nesrečen ostanek rodbine, katero je uničila vojska; tako mladi sta bili občutili že vse britkosti tega življenja; dedek in babica sta jima pomrla od strahu, ko se je vojska začela; njiju brat je za mrzlico umrl v Lyonu; oče, stotnik pri konjici, je umrl na bojnem polju, prestreljen skozi prsa. Nemila usoda ni prizanašala otrokoma, vzela jima je nazadnje še mater. Prevelika žalost nad tolikimi nezgodami je namreč mater vrgla na posteljo, prišla se je slabotne žene nekaka sušica, in čez nekaj mesecev je umrla.

Med materino boleznijo se je stajalo njih pičlo premoženje kakor sneg na solncu. Tako sta bili v burnem, bojnem času neizkušeni, slabi deklici sami sebi in neusmiljeni usodi prepuščeni. Gospa Barthelon je sicer zapustila malo posestvo blizu Dommartina. Toda nesreča je sirotama tudi to poslednje upanje ugrabila. Prišel je sovražnik v tisti kraj, vse opustil, pohištvo pa požgal. Vlada je pustila potem zemljišče na javni dražbi za slepo ceno prodati, in še te krajarje je vzel neki upnik, ki je imel na hiši neki dolg vknjižen.

V takem trznem položaju ste sestri zapustili svoj kraj in šli sreče iskat v glavno mesto Pariz. V tem velikanskem mestu se je že marsikdo ponesrečil, ki je prišel semkaj sreče iskat; nasprotno pa je tukaj tudi marsikdo res našel svojo srečo. Toda teh srečnih ljubljencev ni treba iskati po bornih izbicah pod streho, kjer prebiva le skrb, revščina, glad, mraz in obup.

Naši dve sestri nista hrepeneli po bogastvu in razkošnosti; želeli sta se le skromno preživeti in živeti druga za drugo. Pavlina je bila sicer še premlada, da bi mogla kaj zaslužiti, pa Marica je bila izvrstna pevka, zlasti je igrala izvrstno na glasovir. Na duri stanovanja, katero sta si najeli, naredila je napis: „Marica Barthelon, učiteljica na glasovir.“ Začetek je bil težak. Storila je več potov in iskala

učencev in učenk, pa več dni brez uspeha. Te dni sta preživeli v velikih skrbih, ne vedoči, ali bo mogoče ostati v Parizu ali ne. Naposled je Marica vendar dobila par učenk, katere so plačevale po petdeset santimov za eno uro pouka. Tako sta sestri preživeli dve leti v bornem stanovanju, pri pičli in slabi hrani. V tretjem letu se je na videz obrnilo na bolje. Marica je dobila službo v nekem novem dekliškem zavodu, kjer so jo najeli za učiteljico godbe in ji dali še precej dobro plačo. Mislila je, da je zdaj rešena. Prazen up! Usoda učnih zavodov ali takozvanih penzijatov v Parizu je podobna usodi cvetlic. Rodijo se naglo, kakor rože spomladi, pa ravno tako hitro tudi zvenejo in zamrejejo. Nekateri zamrejejo že med porodom. Tudi zavod, kjer je služila Marica, zadela je enaka usoda: prenehal je. Zdaj je bila Marica brez kruha in še tistih učenk, ki jih je prej učila hodila, ni imela več, ker so med tem časom dobile drugo učiteljico. Iskala je drugih učencev in učenk, pa brez sreče, niti enega otroka ni dobila v pouk.

Položaj obeh sester se je še bolj shujšal. Iz revščine in zadrege je nastalo pomanjkanje in stradanje. Marica ni zmogla več, da bi plačala stanovanje, in morala ga je zapustiti in izprazniti. Prodala je nekaj hišne opreme in si najela drugo, še revnejšo izbo. Od zdaj naprej je bilo treba vsak teden kaj prodati,

kancelar japonskega konzulata v Čikagu, in tajnika Honda in Konisi.

V prvi seji dne 9. t. m. so se samo določili običaji in vzpored, po katerem se bodo vršile. Tako se je določil francoski jekik kot razpravni, angleški pa kot pomožni jezik. Vite namreč zna samo rusko in francosko, Komura pa samo japonsko in angleško. Istotako so se poverila tudi pooblastila.

Druga seja je bila dne 10. t. m. Pri tej seji so izročili Japonci Rusom mirovne pogoje. Vite je govoril v francoskem jeziku, Komura pa neprestano v japonskem. Zato je konečno začel tudi Vite govoriti ruski. Tolmači so predstavljali govor vsakega.

Pri tretji seji dne 12. t. m. so izročili Rusi odgovor na japonske zahteve. Vite je delal s svojimi tovariši v petek do 2. ure popoldne. Vsako točko so vsestransko pretresovali, nakar je Vite narekoval, da je zahteva nesprijemljiva ali pa vsaj pretirana. Odgovor je zelo obsežen in tako sestavljen, da vsaj za sedaj ni povoda, da bi se pogajanja pretrgala. Angleški listi vedo že povedati, kaka je vsebina ruskega odgovora. Predvsem je ruski odgovor odločno proti odstopu Sahalina in proti vsakršni vojni odškodnini, da, tudi proti japonski nadvladi nad Korejo. Pač pa se obeta, da se na ruski meji ne zgrade nove trdnjave. Ravno tako se Rusija upira odstopiti Mandžurijo Japonci, razven tistega dela, ki ga že ima Ojama v svojih rokah.

Dopisi.

Vitanje. (Napad.) V noči od 30. na 31. julija si je neki zlikovec iskal zabave v tem, da je na kaplaniji šipe pobijal. Gotovo se je bil ta hajlovec do dobra nalezal kakšnega fuzla. Ne mislite tega! Bil je popolnoma trezen in ravnal premišljeno. V gosti temi — v njo je bila zavita tudi protestantovska oštarija — je metal kamenje na okno iz cestne strani. Tu je bilo okno z vetrnicami precej zaslonjeno, in kamenje je obležalo na oknu, ne da bi bilo šipe podrobilo. Vsled te smole je šel na drugo stran, kjer je cerkev in tu je tudi v temi opazil, da je okno z vetrnicami le napol zavarovano. Tu je tedaj začel opravljati svoje plemenito dejanje in je po celi sobi tje do postelje ob nasprotni steni nasul razdrobljenih kosčkov stekla. Da tega dejanja ni izvršil kak okoliški Slovenec, nikdo ne dvomi, saj je bilo tudi kamenje mehko in gladko, kakor so germanski Vitanjčani.

V čudni luči in zvezi se tudi pri tem dejanju kaže oni lepi Slovenec, ki se med nami hoče kazati navdušenega narodnjaka, a je vse kaj drugega, ker je z našimi najza-

grizenejšimi narodnimi nasprotniki zvezan in celo njim vrlo postrežljiv. Vedel je namreč že pred davnim časom pripovedovati g. kaplanu, da ga Vitanjčanje za svoje godovanje, to je na pust, hočejo osrečiti s kamenitim dežjem. Kar se takrat ni izvršilo, bi se naj kmalu po Veliki noči. Ob koncu julija pa je zvedel, da je gospod kaplan iz Vitanja prestavljen. Brž je kar na svojo roko raztrobil med svojimi hajlbrudarji, da kaplan odide dne 31. v ponedeljek, ne da bi vedel za njegove namene, oditi v terek. In res, kar v noči na ponedeljek so plemeniti hajlbrudarji izvršili slaven čin, da so na kaplaniji s kamenjem šipe pobili. Sicer je pa lepi Slovenec vedel, da so se protestantovski nemškutarji zakleli, da bodo g. kaplana pretepli, če ga na večer ali ponoči dobijo v trgu. Noč ima svojo moč! Seveda jim ni hotel privoščiti tega tevtovskega veselja in ni šel v trg brez posebnega opravlja ali sile.

Pa se uprašujete, zakaj so ga tako peklenško sovražili? Sami trdijo, da je delal nemir. A kakšen „mir“ razumejo protestantovski nemškutarji? Lepo mirno in v redu je vse, če lahko brez skrbi delajo s katoliškimi Slovenci, kar se jim poljubi. Tako „pomirjevati“ pa jim ni hotel pomagati. Večkrat je tudi javno razložil, kako delajo pastor in njegovi pristaši, pomagači in izprejemavci za nemško protestantovsko državo. In to jim je bilo neprijetno. Da bi mladino obvaroval vsaj nekoliko tega pogubnega vpliva, jo je zbiral v nanovo oživljenem bralnem društvu, kjer so brali dobre časnike, lepe knjige ter zapeli marsikatero pošteno pesem. Ali je to hudobno? Seveda poštenjakovičem se je zdelo hudodelstvo. Kajti mladina bi si najraje v tistem času hladila svojo žejo, v gostilnah prepevala in se brhko sukala ter pomagala polniti — prelube mošnjičke. Kaj jim treba prednašanja, kaj poučnih govorov? Da bi se mladina kaj lepega naučila in pošteno razvedrila, kaj tega treba Slovencem?

Iz Zdol pri Kozjem. (Strupena rosa.) Kakor se je poročalo po raznih listih, je tuintam po nekaterih krajih peronospora ali strupena rosa nastopila v preobilni meri in žugala uničiti največjo nado našim ubogim vinorejcem. Tudi pri nas se je pojavila v preobilni meri ta bolezen in po nekaterih vinogradih hudo posmodila, da jih je bilo tako žalostno pogledati, kakor tedaj, ko v jeseni mraz listje popari. Toda tudi peronospora je izbirčna, kakor se nam zdi, kajti ni se naselila kar po vseh vinogradih, ampak je iskala iste bolj proti večernemu solncu obrnjene, pa tudi drugi so ji dobro ugajali. Strašno hudo je zadela nekatere vinorejce, kar obupani so in tarnajo, kaj je temu krivo. Da se je letos ta bolezen v tako obilni meri prikazala, je več vzrokov. Škropilo se je. Seveda nekateri pra-

vilno, drugi nepravilno. Opazoval sem vinorejce, ki so v najhujši vročini škropili, drugi zopet v rosi in tretji prepozno in vse to povzročuje peronospora. Pa tudi oni grozni vihar je tega veliko kriv, ker je listje in mladje preveč omamil, listje obtokel, da se je potem jelo sušiti. Torej eno k drugemu je vzrok letošnje tako hude peronospore, ki ni uničila samo listja, ampak tudi veliko množino grozdja. Kateri vinogradi so pa zdravi ostali, ti so pa pravi kras naših gor, ki obetajo mnogo zlato-rujne vinske kapljice.

Naj napravi že letos vsak vinorejec trden sklep, ako mu Bog še življenje da se prihodnje leto bolj skrbno postaviti v bran proti hudi sovražnici peronospori, ki bi mu morebiti žugala uničiti lepe ameriške nasade, kakor pa letos. Naj se že začne škropiti zgodaj, ko mladika požene 3—4 peresa in potem vsake tri tedne ter hitro po vsaki nevihti. Kakor otrok, tako tudi trs potrebuje varstva in skrbi, da se ne naseli vanj bolezen. Poškropijo pa se naj vsi deli lista enakomerno drobno in fino, pa ne tuintam, kakor nekateri delajo, drugi pa zopet potaplajo, da je groza. Pa tudi na sestavo za škropljenje namenjene sestavine se mora gledati. Zato pa svetujem, da se rabi za poskušnjo lakmusov papir, ki se dobi v vseh večjih prodajalnicah za nekaj vinarjev. Pa tudi v rosi in preveliki vročini ne hodite v ameriške nasade, ker to škoduje. Vidite, dragi vinorejci, letošnje tako hude peronospore je krivo več vzrokov. Da se pa ti vzroki drugo leto popravijo in obvaruje nadaljno razvijanje peronospore, bode treba mnogo skrbi in truda po zgoraj omenjenih načelih. Pa saj veste, kaj pravi pregovor: „Pomagajte si sami in Bog vam bo pomagal!“

Zdolski.

Od Save. (Občinske volitve na Vidmu) so se v sredo, dne 9. avgusta zopet vršile, a žal, ne dovršile. Ko smo imeli pred leta dnevi prvokrat po pretekli dobi volitev v občinski odbor, je zračunal pametni „Štajerčev“ dopisnik, da je bila velikanska večina odbornikov iz njegove stranke. Resnica je bila ta, da je izmed 18 izvoljenih odbornikov bilo 9 naših, a 9 Štajerčijancev. Vsak razred je takrat volil po 6 odbornikov in po 3 namestnike. Slovenci so popolnoma zmagali takrat le v drugem razredu; v tretjem razredu so bili (po srečkanju) izvoljeni 4 kandidati od Štajerčeve, dva pa od slovenske stranke. A eden izmed onih 4 mož, katere so volili Štajerčijanci, je izjavil že med volitvijo, da ne bo nikdar držal s stranko naših narodnih odpadnikov. A to volitev je namestnija z deželnim odborom ovrгла in se je morala 9. avgusta vršiti nova volitev. Ker se je število volilcev letos namnožilo nad 600, je moral voliti vsak razred po 8 odbornikov in po 4 namestnike. Zapisnik volilcev je sestavila davkarija v Brežicah in je šel z njim občinski predstojnik Ban k okrajnemu glavarju, ga vprašat, če je prav razdeljen. To je bilo važno radi tega, ker mora biti v prvem razredu po postavi vsaj dvakrat toliko volilcev, kolikor se voli odbornikov in namestnikov. Tretjino direktnih davkov plačuje 18 volilcev; te je postavila davkarija v prvi razred, a po postavi bi jih moralo biti v prvem razredu 24, ker se je imelo voliti v vsakem razredu po 8 odbornikov in po 4 namestnike. Občinski predstojnik Ban vpraša torej g. okrajnega glavarja, ali ne bo treba v prvi razred prestaviti še prvih šest volilcev iz drugega razreda. Gospod glavar mu reče: „Naj ostane tako, kakor je odredila davkarija.“ „Dobro! naj pa ostane.“ Ob dobi reklamacij ali pritožb se tudi nihče ni zglasil in nihče ni zahteval, da je treba zapisnik popraviti v tem smislu, da se prestavi 6 volilcev iz drugega razreda v prvi in primerno število volilcev iz tretjega razreda v drugi razred. Po preteku reklamacijske dobe, tekem zadnjih 8 dni pred volitvijo, ko se po postavi zapisnik volilcev sploh ne sme več popravljati in spreminjati, pošlje okrajno glavarstvo občinskemu uradu na Videm pritožbo nekega volilca, ki zahteva, da se naj v prvi razred prestavi šest volilcev iz drugega razreda. Glavarstvo napiše na slovensko vlogo onega

da je bilo za najpotrebnejši živež, zdaj naslanjačo, pozneje par boljših, blazinastih stolov, potem spet kako omaro, slednjič stensko uro iz časov Ljudevita XV., katero je bil oče, stotnik Barthelon, še od svojega strica dobil in jo kakor neko svetinjo pri hiši hranil. Najbolj pa je Marico srce bolelo, ko se je morala ločiti od svojega glasovirja, pri katerem je tolikrat iskala in našla tolažbo; ko je namreč v svoji žalosti kaj zaigrala, pozabila je za trenotek na svoje skrbi. Solze so jo polile, ko so postrešček glasovir nesli iz hiše. Pri vsej svoji žalosti pa je morala tolažiti še svojo sestrice Pavlino in ji dajati pogum, katerega že sama ni več imela.

Čez nekaj dni so odprli v bližnji ulici veliko, novo prodajalnico za žensko in moško perilo. Marica je tudi znala dobro šivati in je šla brž tje ter se ponudila za šiviljo, če bi katero potrebovali. Bila je sprejeta. Odslej je celi dan pri mizi sedela in šivala. Veliko ni zaslužila, pa vendar toliko, da sta mogli živeti. Zvečer, ko se je začelo mračiti in je bila že utrujena, poklicala je sestrice k sebi in jo poučevala v pisanju, računstvu, krščanskem nauku in drugih vednostih. Tako se je se-

strama nekaj mesecev še za silo dobro godilo.

Toda nesreča ne spi. V prodajalnici, za katero je Marica delala, vnel se je požar in se grozno hitro razširil. Prej da so mogli kaj rešiti, zgorela je cela zaloga blaga; tudi strehe se je ogenj lotil, in plamen je švigal še na dve sosedni strehi; vkljub vsem gasilcem in brizgalnicam je tista hiša vsa pogorela, od sosednih dveh pa strehe. Maričin gospodar je bil popolnoma uničen in je moral svojo kupčijo pustiti. Marica je bila spet ob kruh, pomankanje se je vnovič začelo. Uboga Marica je plavala v solzah. Molila je noč in dan in prosila Boga za pomoč. „O moj Bog“, je večkrat vzdihnila, „ne pozabi, kaj si obljubil, da hočeš sirotam biti oče in mati. Usmili se dveh sirot!“ Hodila je po cerkvah in tam dolgo ostajala, zatopljena v svojo molitev. Najraje je hodila v cerkev Saint-Germain-des-Prés. Redko je minul kak popoldan, da ne bi bila tam klečela pred podobo Matere Božje, ki se nahaja na prvem stranskem altarju tik vhoda. Skozi cele ure je tam klečala in ponavljala vedno iste besede: „Tolažnica žalostnih, usmili se mene in sestre!“

Konec sledi.

volilca samo te-le besedice: „Zur Amtshandlung.“ (Pri brežiškem glavarstvu še ne znajo slovenski. Opomba uredništva). Kaj naj vkrene zdaj župan? G. glavar mu reče: Saj je zapisnik volilcev, kakor ga je razdelila davkarija, pravilno sestavljen in razdeljen; doba za slučajno spremenitev zapisnika je že pretekla; glavarstvo pa samo reče na došlo pritožbo: „Zur Amtshandlung.“ Zapisnik volilcev je postal tako pravomočen, da ga ne sme nihče popravljati. Med tem so se vršile med obema strankama prav živahne priprave za bodočo občinsko volitev. „Štajercijanci“ so se tega imena menda začeli sramovati ter so se jeli na svojih volilnih listkih imenovati „napredni kmetje.“ A kmetov si najšel med Štajercijanci presneto malo; to so le stari liberalci, nemški in slovenski; pa tudi vsi, ki so nemškega rodu, so naravnost rekli: „jaz moram voliti z Nemci.“ Rojeni Nemci so toraj te ljubeznjive „kmetske naprednjake“ smatrali kot nemško stranko. To je pač ostanek tiste nemškutarske stranke, ki je gospodovala do zadnjih let na Vidmu; a pošteni krščanski slovenski kmetje ji nočejo več skazovati pokorščine. Lepše se že glasi „napredni kmetje“, kakor „Štajercijanci nemčurji.“ Tudi velikanske lepake so nabijali Štajercijanci po hišah na Vidmu in v Stari vasi; pri tem grdili slovensko kmetsko stranko ter priporočali svoje nemške kandidate. Pa pošteni slovenski kmet ni porajal več za vse te mu nastavljene zanjke. Ura za začetek volitve je odbila. A ker napovedanega glavarja še ni videti, čaka komisija do 9. ure. To je bilo prav nepotrebno tratenje časa. Od devete ure zjutraj do pol štirih popoldne je oddalo svoje glasove približno 165 volilcev. Od teh so dobili slovenski kmetje po 105 do 110 glasov; tisti naprednjaki pa po 52 glasov. Največ glasov je dobil dozdajšnji župan, vrli g. Franc Ban, v katerega se z največjo strastjo zaganjajo nemčurski sršeni.

Nepopisno je bilo veselje med našimi vrstami, ko se je razglasil izid volitve v III. razredu. Da bomo zmagali v tem razredu, tega smo se pač trdno nadjali, a da bomo zmagali s toliko večino, na to pač niti sami mislili nismo, ker je bil ta razred pri poprejšnjih volitvah za slovensko stranko zgubljen ali pa polovičarski. K tej lepi zmagi so nam pa pripomagali naši vrli sosede iz Anovca, Gorice, Artič in iz brežiške okolice. Našim „naprednjakom“ so pa prišli na pomoč pristni Nemci in nemškutarji iz Krškega in iz Rajhenburga. Bodi njim!

Ob pol petih se začne volitev v II. razredu. Ta je bil vsikdar naš in bi bili tudi letos izvoljeni v tem razredu slovenski pošte-njaki, če bi ne bil volitve nenadoma ustavil gospod glavar. Ko je 6 ali 7 volilcev II. razreda oddalo svoje glasove, stopi v volilno dvorano g. okr. glavar, ter vpraša župana: „Ste spremenili zapisnik volilcev?“ Župan odgovori: „Ne! Vsaj sem Vas prišel vprašat, če ga naj spremenim; pa ste mi rekli, da tega ni treba.“ Glavar razsodi: „Jaz ustavim nadaljno volitev.“ Začela sta se prepirati gosp. glavar in župan. Slednji je v eno mer trdil, da mu je glavar naročil, naj zapisnik ostane tak, kakoršen je bil sestavljen pri davkariji; glavar zopet, da ga župan ni razumel. Volilci so se silno razburjeni razšli. To ni malenkost, ob tako hudi vročini in ob silnem delu zapuščati dom ter zgubivati celi dan z volitvijo, katera se pa potem prevrže in se ljudstvu nalagajo prav po nepotrebem nova bremena in novi stroški. Zakaj ne naroči deželni odbor ali namestnijski davkarijam, katere sestavljajo zapisnike volilcev, da jih naj sestavijo v taki obliki, da bo volitev veljavna? Zakaj ne skrbijo gospodje okrajni glavarji za to, da so ti zapisniki sestavljeni postavno?

Čez kakšne 3 mesece se bo na Vidmu zopet moralo voliti v občinski odbor. Može iz Vidma in iz vseh sosednih občin! Iskrena zahvala Vam bodi izrečena za toliko požrtvovanje in za toliko ljubav, katero ste na korist pravični stvari razodeli 9. avgusta! Tako je prav: podpirajmo krščanski Slovenci vsepovsod drug

drugega in zmaga mora biti naša! Ne dajte se nikdar preplašiti in pregovoriti od breznačajnih ljudi, ki so vedni sovražniki naših najdragocenejših zakladov: svete vere in slovenske narodnosti! Bodite pogumni in srčni v tem svetem boju. Kedar Vas bomo zopet klicali na pomoč, pridite v trdnem prepričanju, da se borite za našo skupno pravico. 9. avgusta smo spoznali svoje prijatelje in svoje sovražnike.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. G. dr. Ivan Benkovič je odprl svojo odvetniško pisarno v Brežicah. — Imenovan je za sodnega tajnika v Mariboru okrajni sodnik Avg. Modrinjak v Žužemperku in za sodnega tajnika v Celju sodni pristav dr. Fr. Bračič v Ptuj.

Mariborske novice. V zadnji občinski seji se je sklenilo, da se naj kmalu podere v Freihaugasse hiša eskomptne banke, da se omogoči promet v imenovanj ulici. Bil je pa tudi že skrajni čas! — Mlad tat je 12 letni Alojzij Cebe, sin perice. Njegova mati je imela opraviti v kavarni Kastner v Tegethoffovi ulici, kjer je izmikal fant pogosto denar. Svota, katero je fantič s časoma ukradel, znaša okoli 200 K. Denar je fant s svojimi tovariši zapil. — H gostilničarju Jožefu Majcenu v Mariboru je prišel neki Alojzij Haušel, pristojen v mariborsko okolico. Haušel je s prepričevalno besedo prepričal gostilničarja, da ve za velik zaklad. Gostilničar ga je prosil, naj ga z njim deli. Haušel je v to privolil še-le, ko je spil pijače za 5 K 50 vin., in mu je dal gostilničar 4 krone. Končno je pa Haušel ukradel gostilničarju še kovčeg, v katerega naj bi dal izkopani zaklad in je pobegnil.

Sklep šole na mariborski sadjarski in vinarski šoli v Mariboru se je vršil dne 11. t. m. Zavod je štel minulo šolsko leto 40 učencev, od teh je bilo 31 Slovencev in 32 sinov kmečkih posestnikov. Na deželne stroške je obiskovalo šolo 19 učencev. Šola je dovršila letos 18 učencev.

Mariborski okoličani, pozor! Mestni svet mariborski je sklenil, da mora imeti vsakdo, ki prodaja na trgu sadje, kakor: grozdje, hruške, jabolka, slive, breskve itd. potrdilo od občinskega urada, da je sadje njegovo. Takšno potrdilo velja samo za en dan. S tem hočejo omejiti krajo sadja.

Dirka v Mariboru se bo vršila dne 8. septembra.

Slovenke, kupujte kavo družbe sv. Cirila in Metoda! Družba sv. Cirila in Metoda je sklenila z g. Jebračinom, tovarnarjem v Ljubljani, novo pogodbo, vsled katere isti prodaja kavo v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Segajte pridno po nji, zavedne Slovenke! Kava je ravno tako ukusna, kakor so druge kave nemških tvrdk.

V Rušah je povozil hišni posestnik Jožef Nekrep dne 1. t. m. s svojim motorjem osemletnega Franc Pečeler. Zaradi tega se je moral zagovarjati pred sodnijo in je bil obsojen na 50 kron in na vse sodnijske stroške.

V Brezulah je začela goreti 14. t. m. ob 1 uri po popoldni hiša kmeta Matija Fingušt, ki je popolnoma pogorela. Pogorela je tudi hiša kmeta Franca Fingušt in Fr. Predikaka. Požarnim brambovcem iz Rač in Hotinje vasi se je posrečilo ogenj pogasiti, da se ni nadalje širil. Tudi iz Maribora, Hoč in Razvanja so prišle brizgalne. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

V Makolah je umrla blaga gospa Henrijeta Hocholausch v 65. letu. Naj v miru počiva!

Volitve v okrajni zastop slovenjgraški. V skupini veleposestva se je vršila volitev dne 14. t. m. Zmagali so Slovenci! Slava zavednim volilcem! Ker je Slovincem tudi v

kmetskih občinah zmaga gotova, bo večina v okrajnem zastopu slovenska.

Deželno zborovanje učiteljev, ki se je vršilo minoli teden v Gradcu, se je ostro izreklo proti temu, da bi se za šolo godni otroci vporabljali pri dnarskih delih.

Nevihite. Tudi iz Slovenjgradca se nam poroča, da je tam nevihta naredila dne 6. t. m. veliko škodo. Nobeni hiši ni prizanesel vihar. Vsaki strehi je več ali manj opeke odnesel, nekatere strehe pa kar cele, kakor se je to v Pamečah zgodilo. Hudo je razsajal ta vihar tudi po gozdih in vrtovih. — V Gočovi je med viharjem dne 6. t. mes. udarila strela v hišo posestnika J. Vrunčiča. Zgorelo je tudi gospodarsko poslopje. — Pri Sv. Miklavžu blizu Vurberka je isti dan tudi strela udarila v hišo Gašperja Antolčiča. K sreči ni vnela ampak samo opeko in zid poškodovala. —

Iz Sodinec pri Veliki Nedelji. V občinski odbor so prišli dne 20. julija razven dveh Štajercijancev sami narodni možje. Za župana je bil izvoljen gospod Matija Lah. — „Prostovoljno gasilno društvo“ v Trgoviščih je obhajalo dne 16. julija desetletnico svojega obstanka ob ogromni udeležbi ljudstva, gospode iz Ormoža in požarnih bramb iz Središča in Hardeka. Pri slavnosti je govoril g. Robert Košar, učitelj na Runču, in razložil glavne črte iz slovenske zgodovine ter pri tem povedal, kako že od nekdanj delajo Nemci s Slovenci. To pa ni bilo prav gospodu trgovcu Skvorcu, ki je rojen v Sodineh v priprosti slovenski hiši, zdaj strasten Nemec. To si pač hočemo zapomniti! — Iz Višanec pošiljajo otroci svojo deco v ormoško nemško šolo. Ti otroci se prav nespodobno obnašajo in preklinjajo, ko grejo iz šole domov. Ali je to sad te šole?

Iz Slov. Bistrice. V našem mestu je pred kratkim otvorila tvrdka I. Smeh trgovino s papirjem in galanterijo; tamkaj se dobe narodni kolki, pisma in cigaretni papir naše šolske družbe, kakor tudi najnovejše razglednice, izdelane le pri slovenskih in čeških tvrdkah; tudi je tam velika zaloga vseh šolskih potrebščin. Zatorej priporočamo to narodno trgovino Slovincem iz mesta in okolice najtopleje. — Ravno tako priporočamo narodnega čevljarja g. Cvahte-ja, ki si je s svojim solidnim in cenim delom v kratkem času pridobil vsestransko priznanje. Podpirajmo ga vsi brez izjeme, kajti sramota bi bila, če bi puščali naše ljudi na cedilu, ohole nasprotnike pa bi z našim denarjem sitili. — Končno še opozarjamo na narodnega trgovca g. Pinterja, ki z vsakovrstnim modnim kakor špecerijem blagom kar najboljše postreže in na g. Labaherja na južnem koncu mesta. Če se bomo tudi gospodarsko osamosvojili, le tedaj nam je upati na lepšo bodočnost in potem ne bo Bistrice samo po imenu, ampak tudi po svojem značaju res Slovenska Bistrica.

Ptujske novice. Ornik je tožil dr. Brumena. Dokler je upal, da pride tožba pred mariborske sodnike, je še obdržal tožbo, ko je pa uvidel, da se bo stvar obravnavala pred ljubljanskimi sodniki, je pa tožbo umaknil. Hm! Hm!

Zopet pristaš „Štajerca“ obsojen. Sedaj ga že ni hndodelnika, katerega bi „Štajerc“, to zloglasno glasilo ptujskih in drugih šnopsarjev, ne štel med svoje „sotrudnike“ in bralce. Da je navaden tolovaj in morilec prvi pesnik „Štajerc“, to nam že ni nič več novega. Pretečeni ponedeljek se je pa še ena cvetka pridružila temu „šopku“. Ant. Glas iz Rajhenburga, ki bolj verjame ptujski kroti kot sv. pismu, je bil v Celju obsojen na mesec težke ječe radi motenja vere. Ko je šel namreč nekega dne gospod rajhenburški župnik spreviditi bolnika z Najsvetejšim, ni hotel Glas počastiti, kakor se spodobi za kristijana, Najsvetejše. Gospod župnik ga mirno opomni na njegovo dolžnost, a Glas ga začne zmerjati in nespodobno govoriti o Bogu. Za to je bil obsojen in bo sedaj lahko mesec dni premišljeval, kam pripelje človeka „Štajerc“.

Morebiti bi bilo uredništvo „Štajerca“ tako prijazno, pa mu pošlje par krot v luknjo, da se bo ž njimi zabaval in tolažil.

„Štajerčevi“ inserati. G. Fr. Dolenc, bivši trgovec in sedanji agent za izseljevanje v Ameriko, priporoča v nemškutarskem „Štajercu“ svojo agencijo. Mi bomo g. Dolencu prav hvaležni, ako se mu res posreči spraviti vse „Štajerčeve“ nemškutarje tjekaj čez veliko lužo.

Blagoslovljenje brizgalne slovenske požarne brambe v Hotinji vasi. Dne 27. t. m. bo, kakor smo že zadnjič omenili, blagoslovljenje nove brizgalne, ki je že prebila svoj krst v ognju v Brezulah. Za danes objavimo vzpored veselice, ki utegne postati, kolikor se more soditi po vseobčnem zanimanju, taka, kakoršne Hotinja vas še ni videla. K mešanemu vlaku iz Maribora bodo v Račah na razpolago vozovi. Po blagoslovljenju brizgalne, ki se bode vršilo točno ob pol štirih popoldne, bodo vaje z brizgalno in na to velika ljudska veselica, kjer bodo nastopili domači tamburaši in pevci, naši diletantje bodo predstavljali priljubljeno kmetško igro „Oreh“, srečolov nam bode ponujal obilo bogatih dobitkov, zvečer bo slavnostni prostor umetno razsvetljen in celo veslanje po ribniku se nam obeta. Zato pričakujemo ob blizu in daleč najobilnejše udeležbe, saj je tudi železniška zveza ugodna.

Ormoške občinske volitve so razveljavljene na pritožbo Slovencev. Volilni imenik namreč ni bil postavno določen čas na ogled. — Tudi občinske volitve v Teharjih so razveljavljene.

Nemški napadi na celjske Slovence. Kakor smo že poročali, napadle so pijane nemške barabe v Celju na noč od 7.—8. t. m. „Narodni dom“ in „Zvezino tiskarno“ ter pobile tam več šip in oken. Jasno kot beli dan je, da so bile te barabe za to hudobno delo nalašč najete in plačane od nekatere celjske gospode, ki so takimenovani celjski nemški „prvaki“. In kdo so ti nemški „prvaki“, ki hujskajo in šenjujejo celjsko fakinažo proti mirnim Slovincem? Ti celjski nemški prvaki so večinoma odpadniki slovenskega naroda, renegatje ali kakor jih po domače imenujemo — nemškutarji. Ti ljudje so večinoma s culico v rokah priromali v slovensko Celje, se najedli tukaj slovenskega kruha, si pridobili od Slovencev premoženje — in sedaj ko imajo polne mošnje, sedaj se sramujejo slovenskega jezika in še več — sedaj hujskajo pijane barabe k napadom proti lastnemu svojemu narodu slovenskemu. Ti nemški celjski „prvaki“ so strupena gadja zalega, katero smo si vzgojili mi Slovenci sami v svojih nedrih. Tej nemškutarski gadji zalegi nosili so leta in leta Slovenci svoj denar, s slovenskim denarjem se je ta strupena zalega razširila po vsem Slovenskem in sedaj nas hoče s svojim strupom uničiti, sedaj nas hoče pregnati iz lastne naše slovenske zemlje. Slovenci! Vzdromite se! Slovenski kmet, zapomni si dobro surove napade celjskih nemškutarjev na Slovence, zapomni si dobro, da nemškutar od tebe živi, ne ti od njega, in ako bi ne nosil ti njim denarja, bi morali vsi celjski nemškutarji od glada poginiti. Surovi napad celjskih Nemcev in nemškutarjev naj nam ostane v vednem spominu, naj izvejo tudi naši potomci, da so živeli enkrat v Celju ljudje brez časti — brez značaja, ki so zatajili svoj materni jezik in napadali Slovence, ki so ostali zvesti svoji domovini in svojemu narodu! Surovi napadi celjskih nemškutarjev na Slovence naj bode našim kmetom resen opomin, da se tem ožje oklenejo gesla: Svoji k svojim!

Teharske novice. Pri Kunstečevi krčmi je zažgal v noči na 5. t. m. okoli 2. ure neznan človek poleg hiše stoječi hlev. Dekla je opazila ogenj in poklicala gospodinjjo. Obe sta leteli gasiti, kjer je tudi že bilo nekaj sosedov, ki so pomagali pogasiti ogenj. Naenkrat začneta vpiti otroka, ki sta spala v prvem nadstropju. Ko mati prileti k njima, zač-

neta otroka pripovedovati o nekem fantu, ki se je plazil po sobi. Iz sobe je bila ukradena denarnica s 1800 K in „lata ura z verižico. Orožništvo pridno zasleduje predrznega požigalca in tatu. — Naš, v očeh nemčurjev slavni župan je sklical sejo za dne 11. avgusta. Ko so pa hoteli njegovi podrepaniki oddati ribji lov za dobo 6 let za 20 K nemčurškemu grajščaku Kurtu Majerju, med tem ko ponujata za to dva narodnjaka po 120 K na leto, zapustili so slovenski odborniki sejo, ki je postala nesklepčna. Ali je to napredno gospodarstvo? Bržkone po vzorcu v celjskem mestu! — Od občinskih volitev sem vedno tožarijo podrepaniki celjskih nemčurjev Slovence. Vsako najmanjšo priliko porabijo za to. Toda dosedaj so še vedno zgubili pravde. Spametujte se vendar enkrat! — „Johan“ Tlaker je prosil za gostilniško obrt. Pri občinski seji pa so celo njegovi nemški prijatelji proti njemu glasovali in tako je bila prošnja enoglasno odbita. „Johan“, slabe prijatelje imaš!

V Marnbergu so si postavili luterani svojo cerkev, katero bodo dne 10. septembra slovesno blagoslovili.

Za prihodnje porotno zasedanje v Celju so izžrebani naslednji gospodje porotniki: And. Antloga, Gotovlje; Maks Senica, Celje; L. Potočnik, Slatina; Adal. Geis, Žalec; Fr. Skaza, Paka; Rok Kozmus, mesar, Rogatec; Mart. Frece, Staravas-Bizeljsko; Fr. Pečoler, Lehen; Alojz But, Gor. Kostivnica; Miha Balon, Brežice; Ant. Schuch, Slov. Gradec; Mih. Kumer, Šostanj; Ulrich Lager, Velenje; Jos. Pauer, Braslovče; Ljud. vit. Mathiens; Fr. Gračner, Dol pri Jurklostru; Jos. Šošterič, Teharje; Jan. Rop, Slov. Gradec; Jos. Berlitz, Rogatec; Fr. Pikl, Št. Pavel pri Preboldu; dr. K. Seuschner, Brežice; Iv. Konečnik, Vrhe; Jan. Zottl, Konjice; Iv. Jezernik, Brezovica; Raj. Bratanič, Luče; Jos. Podgoršek, Vrbo; Franjo Cukala, Gomilsko; Mih. Tajnik, Družmirje; Fr. Pacchiaffo, Celje; Ant. Chiba, Celje; Fr. Maricich, Slov. Gradec; Jos. Skaza, Velenje; Ant. Elender, Mozirje; dr. Jos. Rakež, Šmarje pri Jelšah; Jos. Mikuz, Gornjigrad; Ant. Gajšek, Celje. Nadomestni porotniki: Dr. E. Negri, Celje; Leop. Wambrechtsammer, Celje; Dr. Ant. Schwab, Celje; Jak. Čretnik, Št. Jurij ob juž. žel.; Mih. Wakounigg, Celje; dr. Aug. Schurbi, Celje; Vin. Ušen, Sp. Grušovlje; And. Globočnik, Žalec; Jos. Kröll, Celje.

Celjske novice. V četrtek, da 10. avg. zvečer je utonil v Savinji pri Celju četovodja 26. domobranskega pešpolka, I. Marks, doma iz Ptuja. Kopal se je v bližini slovenskega kopališča „Diana“ pod Celjem, pri tem ga je prijel močan krč. Kopala sta se z njim dva druga četovodja, ki se mu nista upala pomagati, ker nista znala plavati. Iz vode so ga potegnili pri „Diani“. Cele tri četrt ure so ga poizkušali oživiti, pa se ni več dalo. Prenesli so ga v mrtvašnico.

V Štoreh je utonil delavec P. K. Amer. **Kozjanske novice.** V srce je zasadil nož tamkaj nekje pri Golobinjeku pred nekaterimi dnevi kovaški pomočnik Krumpah 45 letnemu posestniku Jugu. Jug je vrgel v prepiru Krumpaha v jarek, kar ga je tako razjezilo, da je skočil za Jugom in mu zabodel nož v srce. Jug je seveda takoj mrtev obležal. Krumpah se je sam javil sodniji v Kozjem. Vzrok je nesrečno pijančevanje. — Predzadnji teden je tudi v Golobinjeku padel z voza Martin Kunšek tako nesrečno, da je bil takoj mrtev. — Zopet je divjal po kozjanskem okraju dne 6. avgusta od 1—2. ure podoldne grozni vihar s točo, ki je napravil zopet mnogo škode na polju, vinogradih, drevju in stanju. Bog se usmili!

Nemški odvetnik — pobegnil. Eden najbolj nemških odvetnikov dr. Viktor Weitlof, sin bivšega predsednika nemškega „šulferajna“ je — pobegnil — kakor se govori radi poverjenja in dolgov. Seveda, ptujski nemškutarski „Štajerc“, ki blati vedno le slovenske odvetnike, molči o tem nemškem „goljufu“ kakor grob.

Nesreča pred 100 leti. Na veliki šmaren (15. avgusta) 1805. ob eni popolnoči je bila strašna ploha v gornjegrajski in tubinjski dolini. Voda je odnesla vse mostove, zasula je s peskom, z blatom in s skalami nad en stot težkimi vse polje; v Snoviku je voda odnesla tri mline. V Novi Štifi je utonilo blizu 49 romarjev, ki so iskali zavetja v neki hiši. Romarji so bili iz Hrašnje.

Iz Gornjegrađa. Kakor je naš list že poročal pred pol letom, se je za gornjegrajski okraj ustanovila štipendija za učiteljske študente. Ta je sedaj razpisana do 10. sept. t. l. v znesku 240 K. Prošnjiki (moški učiteljski študenti) morajo biti pristojni v okraj Gornjigrad ter se zavezati z reverzom, podpisanim od starišev oziroma varuha, da službujejo šest let v gornjegrajskem okraju, ali pa da povrnejo vso štipendijo v vsem znesku. Zadnja leta se zelo množi število učiteljc v gornjegrajskem okraju in zato upa okrajni zastop na ta način si pridobiti nekaj moških moči. Prošnje se naj pošljejo okrajnemu odboru v Gornjigrad.

Društvena poročila.

Zborovanje kršč. socialne zveze v Mariboru. Za to zborovanje, ki se bo vršilo dne 4. sept. v Mariboru, je zanimanje vedno večje. Oglasi se za shod vsak dan množijo. Iz te obilice glasov se da že sedaj sklepati, da bo shod veličasten in velikanska manifestacija krščansko-socialne ideje. Noben mladenič na Štajerskem pač ne bi smel manjkati na tem shodu! Posebno iz narodno probujenih Slovencev bo prišlo na stotine slovenskih mladeničev. Kranjski mladeniči priredijo iz Ljubljane poseben vlak, s katerim bo prišlo na stotine naših vrlih kranjskih tovarišev. Da rešimo našo čast, mora biti nas štajerskih mladeničev na tisoče! In kakor mi naše vrle mladeniče poznamo, prišlo jih bo tudi kakor listja in trave iz zelene Štajerske, da se skupno z drugimi navdušujejo „Za Boga in za domovino!“

Shod zaupnikov katoliških slovenskih društev na Spod. Štajerskem in Koroškem se je v nedeljo, dne 13. t. mes. prav lepo izvršil. Shodu je predsedoval urednik g. dr. Korošec, ki je prisrčno pozdravil navzoče zastopnike in kazal na velik pomen tega shoda za delavce. O prepotrebem delavskem zavarovanju in delavski organizaciji je govoril g. I. N. Gostinčar, o pogubnem alkoholu in izseljevanju pa g. dr. Korošec. Govorilo se je tudi o zlobni agitaciji naših narodnih nasprotnikov in socialnih demokratov in se sklenilo, ostati zvesti svoji veri in narodnosti. Govoril je tudi g. kaplan Lavrine iz Prevalj na Koroškem, ki je priporočal, da bi tudi naši kmetje pristopali k delavskim društvom in posebno se posluževali in brali knjige in časopise, ki so danes neobhodno potrebni vsakomur, kdor se hoče izobraziti. Prišlo je tudi mnogo brzogovornih pozdravov na shod, ki jasno kažejo, da so se za shod zanimali tudi mnogi, ki niso mogli biti zraven. Kmetje, posnemajte tudi vi delavce in združujte, učite in izobrazujte se, da bomo lahko skupno napredovali in rešili naš narod propada.

Ljutomersko dirkalsko društvo priredi v nedeljo, dne 3. septembra na svojem dirkališču na Cvenu jesensko konjsko dirko, pri kateri pride v I. vožnji 350 K in II. vožnji 450 K v razdelitev. Razun tega dobi najspretnejši voznik in pa ta, ki bo imel najlepšo in najpriljubljenejšo opremo, vsak po eno darilo.

Sv. Lenart v Slov. gor. Že dokaj let izražena želja, da bi se naj vendar enkrat zopet oživila Ciril in Metodova podružnica pri Sv. Lenartu, se je končno vendar uresničila. Strajnemu delovanju tukajšnjega narodnega zdravnikarja dr. Frana Tipliča imamo se zahvaliti, da se je zopet združilo dovolj zavednih slovenskih mož v ustanovitev te za naš narod tako pomenljive družbe. To za ta trg tako važno dejstvo sklenili so proslaviti tukajšnji

Slovenci z veliko narodno veselico, ki se bode vršila v prid družbe dne 20. avgusta t. l. na vrtu g. M. Poliča ob 3. uri popoldne. Naj tedaj nikdo izmed narodno zavedne družbe iz sv. lenarske okolice ne zamudi prirediti ta dan na par uric med sv. lenarske Slovence, da bi se tam ž njimi vred radoval tega narodnega napredka.

Slovenskim rodoljubom! „Bodočnost“ je sklenila ustanoviti potujoče ljudske knjižnice in to za začetek dve. Uvažuje veliko važnost knjižnic v obče, posebej pa takih potujočih knjižnic, ki se dajo z majhnimi stroški premestiti v kraje brez vsakega bralnega društva ali pa v take kraje, ki so v narodnostnem oziru zelo izpostavljeni, se je lotila „Bodočnost“ tega za njene gmotne razmere zelo težavnega dela. Upamo trdno, da pogleda vsak zavedni rodoljub v svojo knjižnico in nam pomore z nekaj knjigami, v prvi vrsti seveda z leposlovnimi, ali pa z denarnim doneskom. Koliko knjig leži po omarah zaprašenih — mnogokrat celo nezarezanih! — ki bi lahko zasejale mnogo dobrega zrna med ljudstvo! Sezite po nje in nam jih pošljite! S tem pomagajte naložiti glavnico, ki bo prinašala neprecenljivih obresti. Ljudstvo splošno rado čita in čim več čita, tem više se dvigne njegova izomika, ki je pri pogledu na mogočne sosedne in žalostne naše notranje razmere jedino najboljšo sredstvo za naš narodni obstanek. Ne pomagajo nam blesteče fraze pri volilnih govorih, niti šumne veselice, pri katerih za trenutek pri kupici visoko vzplapola narodna zavest, da potem pade v staro zaspanost nazaj; pomaga nam le temeljita izomika priprostega ljudstva, in v to svrhu so potujoče ljudske knjižnice neizmerno prikladne. Pripomnimo še, da se po pravici po stanju knjižnic in številu prečitanih knjig sodi na kulturno stopnjo dotičnega naroda. Obračamo se tedaj do vseh rodoljubov, da pomagajo mlademu društvu pri njegovem nesebičnem, koristnem delu. Vsako najmanjše darilce bogato nagradi obilen uspeh. Pošiljatve vsake vrste naj se blagovolijo nasloviti na iur. Arna Pernata, tajnika „Bodočnosti“ v Ormožu. — J. Lešničar, t. č. predsednik.

Slov. Bistrica. Predzadnjo sredo priredila je „Čitalnica“ v Slov. Bistrici zabavni večer pri novem slovenskem gostilničarju g. Krulcu. Pri tej priliki se je pokazalo, da je pri nas dovolj Slovencev; treba je le, da se po takih in enakih prijateljskih sestankih tesneje združujemo ter med seboj navdušujemo. Zbralo se je domačinov in dragih sosedov toliko število, da so bili vsi obširni gostilniški prostori prenapolnjeni in da so nekateri morali celo oditi, ker niso našli več prostora. In naš ljubeznivi prijatelj Petzold si upa trditi, da v Slov. Bistrici Slovencev ni!? Pri veselici so prvič javno nastopili naši „pohorski šrameljni“ pod vodstvom našega vrliga narodnega trgovca g. A. Pinterja, ki jih je v šaljivem govoru občinstvu predstavil. Ta prvi nastop je vspel izborni, kar je spričevalo burno odobravanje poslušalcev. Mi kličemo gg., ki sodelujejo: Hvala lepa in pogumno naprej! Tako bomo v kratkem imeli za domače prireditve lastno narodno godbo. Ravno tako izvrstno je rešilo svojo nalogo „slov. bistriško pevsko društvo“, ki je po dolgem času zopet enkrat nastopilo. To društvo se prav pridno pripravlja za veliko narodno veselico, katero priredi „Čitalnica“ v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Pri tej priliki se boste sami lahko prepričali, da ne pretiravam. Vsaj nas tedaj posetite, g. urednik? Seveda! In pa privabite seboj prav mnogo svojih naročnikov in prijateljev, da se navdušimo za sveto narodno stvar! Torej na svidenje! Postrežba je bila pri Krulcu izborna. Zato ga vsem Slovincem toplem priporočamo. Svoji k svojim! Na zdar!

Pri Sv. Antonu v Slovenskih gorah se je dne 6. avg. vršila veselica v splošno zadovoljnost domačinov in gostov od Sv. Lenarta, Trojice, Andraža, Benedikta, Križa itd. Vzajemna narodna požrtvovalnost prirediteljev veselice je pokazala, da je na-

zlic tolikim naravnim vremenskim in nenaravnim zaprekam vendarle mogoče doseči s skupnimi močmi dovoljen moralčen in gmoten uspeh. Dasi ravno nam vsled močne dežne plohe ni bilo mogoče dosledno izpeljati stavljenega si vzporeda, vendar smelo trdimo, da je našel vsakdo primerne razvedrila, in da je veselica splošno povzdignila narodno zavest posebno med našimi vrlimi domačini. Mogočno sviranje godbe je privabilo ljudstva do gnce. Tombola z lepimi dobitki, pri katerih darovanju so vse narodne hiše kar tekmovali, nam je vzbujala dvojno upanje: v srečolov in da vremena pri Sv. Antonu kmalu se zjasnijo. In upanje se je izpolnilo. Gledališka igra „Napoleonov samovar“ je kakor nalašč stvarjena za to, da more s svojo pikantnostjo zavzeti vsakogar, če prav je navajen opernim dramam, kakor je tudi povsem primerna, da privabi tudi oratarju z žulji na rokah zadovoljen smeh in krohot v srce in obraz. Pa smo tudi opazili splošno te učinke, k čemur niso malo pripomogli igralci sami, kateri so kakor vajeni diletantje vsi povprek izvajali svoje vloge izborni. Povrh še pohvalimo Jurija Jesiharja, kateri si je ob enem kot Martin Krpan s pipco in koblico še stekel posebno pozornost. Bilo ga je krasno videti, ko je nad svojim junaškim činom, da je premagal in „zadavil“ oholega Brdavsca, triumfal z besedami: „Mi smo mi, ki smo slovenske krvi“ in s pipo v ustih korajžno odjahal v svojih širokih hlačah domače slovenske tkanine. Govornikove besede o pomenu družbe sv. Cirila in Metoda za našo narodno individualnost so nam vlile nov pogum k nadaljni neustrašni boritvi za naš gospodarstveni napredek. Krasne pesmi iz grl izbornega domačega pevskega zbora so plavale iz grl raz antonijev grič čez dolino tja po sosednih hribovih, oznanjujoč spodbujajočo vest, da še ni zamrla narodna zavest, in da še sredina Slovenskih goric ne tvori trdnega stebra za nemški most do Adrije, ob katerem bi potem naj donela vsenemška „Die Wacht am Rhein“. Še smo mi, ki smo slovenske krvi! Kako vsestransko nedolžne zabave si želi naše ljudstvo, pokazal je tako mnogobrojni obisk v takozvanej menažeriji, kjer so si naši komiki dijaki stekli hvalevredne zasluge. V temnem globokem peklju, kateri je bil okrašen z gostim smrečjem, da je — kar je bil njegov prvotni namen — vabil kakor hladni gaj vsakogar v sebe in v katerem je mesto čistega studenčka žuborelo mrzlo pivo izpod skale, nastala je sčasoma taka gnječa, da se je komaj in komaj prišlo globoko doli prav do zadnjega kotička pod zemljo, kjer je v potu svojega obraza svirala antonjevska godba domače okrogle. Tu pod zemljo so se čutili naši domačini pozno v noč svobodne in varne kakor prav v zavetju. Pohvalimo še naša vrla narodno požrtvovalna dekleta, katera so ves večer prav pridno tržila s svojimi lastnimi pripravami in zbirala vinar za vinarjem, tako, da imamo dohodkov 207.04 K, dasi vsled nagle plohe niti nismo mogli pobirati vstopnine. Čistega dobička za Ciril in Metodov družbo 100.02 K. Slovenci, le tako z združenimi močmi naprej, da branimo hrabro in častno naše narodne meje!

Južnoštajerska hmeljarsko društvo v Žalcu naznanja: Kakor znano, bode letos povesodi obilno hmelja, vsled tega bode pa cena precej nizka. V takih letih, kakoršno bode letos, kupujejo trgovci le lepo, skrbno obrano in zadostno suho blago ter ga plačujejo po dnevni ceni; za slabo obrani in neizbrani hmelj, kateri je po vrhu še preveč ali premalo suh, pa sploh ne marajo, ali pa ga plačujejo prav po nizki ceni. Da se na eni strani ohrani sloveče ime našega hmelja in da se na drugi strani tudi povrnejo obili stroški, šteje si hmeljarsko društvo v svojo dolžnost, da opozori vse hmeljarje na zgoraj navedeno okolščino ter jih resno pozivlja, naj strogo pazijo, da se bode hmelj lepo obral in zadostno posušil.

Sv. Jurij ob juž. žel. Kakor smo zadnjič že na tem mestu javnost opozorili, ima tukajšnja

moška podružnica Sv. Cirila in Metoda dne 20. avgusta o priliki svojega letnega zbora in v proslavo 20-letnice glavne družbe lepo vrtno veselico pri „Cestnem Jožeku“ v Vrbnem. Točno ob 4. uri otvori predsednik podružnično zborovanje s primernim pozdravom, ter naznani običajni vzpored. Zato se obrača odbor posebno do domačinov in okoličanov, da se zborovanja vdeležijo točno in v najobilnejšem številu, da pokažete drugim gostom, da se vže zavedate svoje narodne dolžnosti v popolni meri. Po zborovanju nastopi nanovo sestavljen mešan pevski zbor s svojimi koncertnimi točkami, menjevaje se s tamburaškimi. Vzporod je jako zanimiv in obširen. Med odmorom se bodo občinstvu nudile različne posebnosti in za majhno odškodnino bodo se delili lepi dobitki. V vrtnem zatišju bode razkazoval poseben odsek v svojem domačem muzeju lične starine in izkopaline iz domače, zgodovine bogate okolice, kakor druge mikavne reči. Da bi doneski postali zdatnejši in večji, je odbor sklenil, da se druga, bodisi osebna vabila ali plakati ne bodo pošiljala. Zato se obračamo tem potom na vsa slavna okoliška in domača društva, na naše stare in nove znance in prijatelje, da nas posetite 20. avgusta v najobilnejšem številu, kajti če nas bo mnogo, dosegli bomo z manjšimi doneski lahko največji uspeh. Torej vsak naj položi, če še tako majhen dar, ob tej priliki domovini na altar. Pri slabem vremenu se vse vrši v notranjih prostorih. Odbor.

Rajhenburg. V nedeljo, dne 6. avgusta smo pozdravljali v našem prijaznem trgu kaj dične in drage nam goste. Srbsko pevsko društvo iz Zagreba je napravilo namreč v naš trg izlet. Prišli so s posebnim vlakom, bilo jih je okoli 250. Ko bi jih ne bila zmotila strašna burja, prišlo bi jih gotovo nad 400. Skoro vse trške hiše so bile okrašene s trobojnicami, velikanski slavolok na mostu je že od daleč pozdravljaj srbske brate. Tudi iz okolice so prišli pozdravljat Srbe vrli Slovenci, kakor iz Sevnice, Krškega, Vidma. Iz Vidma je prispelo tudi pevsko društvo, ki je pelo nad vse izborni. Kmalu se je razvila pred šolo na prostem pristrčna zabava. Živelimo smo prav po jugoslovansko. Srbi so plesali lep jugoslovanski ples „Kolo“, pekli so koštrune in prašiče na kolih in peli krasne srbske in slovenske pesmi. Pozdravil je brate Srbe od slovenske strani kmalu po prihodu poštar g. Kocjan, na zabavnem prostoru pa domači g. župnik Cerjak. Odgovarjali so Srbi v ognjevitih napitnicah in poudarjali, da nas družijo iste ideje in iste težnje. Moški zbor njihovega pevskega društva nas je kar očaral. Tako izvežbanih glasov nismo dolgo že slišali. Vse je bilo navdušeno, ko so Srbi peli krasno slovensko pesem „Ljubezen in pomlad.“ Le prekmalu je minil čas, ko so se poslovili mili slov. bratje od nas. Gromenje topičev in urnebesni „Živijo“ jih je spremljal na kolodvor, kjer smo se ločili z obljubo, da se kmalu zopet vidimo.

Gospodarske stvari.

Koliko dobička donša perutništvo. Ta stroka živinoreje se goji posebno na Ogerskem. Pa nese tudi lep dobiček, kakor vidimo iz sledečih podatkov: Iz Ogerskega je bilo izvoženega l. 1897.: žive perutnine za 8,934.000 K, zaklane perutnine za 13,412.000 K, jajec za 2,556.000 K, perja za 11,422.000 K. Skupaj za 36,321.000 K.

To ogromno število pa se je v nekaj letih še jako pomnožilo, tako da je l. 1902 doseglo celih 69,569.168 K, kar je gotovo ogromna svota in vredna pozornosti. Samo jajec je bilo iz Ogerske k nam dovoženih leta 1900 za 17 milijonov kron, leta 1901 za 15 milijonov kron, leta 1902 za 16 milijonov kron, leta 1903 za 15 milijonov kron, leta 1904 I. polovica za 10 milijonov kron. Te številke nas uče, naj bi se tudi pri nas v Avstriji bolj poprijeli perutništva in tako skusili, ako ne izvažati ke živali, vsaj lepe

milijone, ki jih vsako leto zato izdamo, doma shraniti!

Sadje, ki pocepa z drevja, treba je pobrati in skubati, da se uničijo črvi, ki se nabijajo v njem. Prešiči jedo huano sadje, četudi ni bilo zrelo, radi. S tem imamo torej dvojen dobiček: zatiramo mrčes in redimo prešiče. Če je sadja malo in se nam ne da kuhati ga, stolčimo ga vsaj in vrzimo prešičem.

Listnica uredništva: Ormož in Cezanjevci: Za to številko prepozno. Pozdrav! — Pečica pri Podredu: Prvič preveč osebno, drugi brez podpisa, torej v koš! — Hotinja vas: Prvi del smo morali radi nedostajanja prostora izpustiti.

Društvena naznanila.

Kat. slov. izobraževalno društvo v St. Janžu na Drav. polju bo imelo v nedeljo 20. t. m. popoldne po večernicah v šoli svoj občni zbor. Pri tej priliki bo tudi predaval vrloznani potovalni učitelj gosp. Bele o sadjereji. Kmetje, pridite v obilnem številu poslušat, ter pristopite zopet k bralnemu društvu.

V Vuzenici priredi tamburaški zbor in diletanse „Kmetkega bralnega društva Vuhred“ v nedeljo, dne 20. avgusta 1905 v Vuzenici v gostilni g. Antona Mravljaka veselico. Vzpored: 1. Tamburanje. 2. Petje. 3. „Dr. Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček“. Gledališka igra v dveh dejanjih. 4. Prosta zabava. Začetek ob 5. uri popol. Vstopnina 40 v. K obilni udeležbi uljudno odbor.

Čebelarški shod Ljutomerske kmetijske podružnice, bo dne 20. t. mes. in sicer: Predavanje ob pol 9. uri popoldne v restavraciji g. Kukovca v Ljutomeru; popoldne ob 2. uri praktično razkazovanje pri bližnjih čebelnjakih. Predava potovalni učitelj Iv. Juranič. Čebelarji iz Ljutomerskega okraja in tudi od drugod se vabijo v obilnem številu!

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljutomeru bo priredila ob priliki svoje dvajsetletnice veselice s petjem, gledališko igro, govori, deklamacijami itd. dne 10. sept. t. l. v Ljutomeru. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Vojnik. Dne 20. avgusta ob 3. uri popoldan se vrši na posojilniščnem vrtu v Vojniku narodna veselica s petjem, tamburanjem in šaljivo igro „Eno uro doktor“. Med prosto zabavo je šaljiva tombola, šaljiva pošta itd. Pri veselici sodeluje sl. šmartinsko pevsko društvo. Gostje, iz sosednih krajev in domačini nam bodele pri srčno dobrodošli!

Proda se.

Gostilna edina v občini, s lepo hišo, za letni izlet, prodaja tabaka, branjarija in popolna koncesija, dober sadonosnik in vrt, blizu mesta in kolodvoru, se ceno proda. Sodi tudi za penzioniste ali za kakšnega rokodelca. Naslov pove uprav. 505 5-4

Malo posestvo, okoli 110 a zemljišča z mladim in starim sadonosnikom, hiša s strelovodom, 4 sobe, 2 kleti pod hišo, novo gospodarsko poslopje, dva vrta z brajdami, vse v najboljšem stanju, se v trgu Sv. Lenart v Slov. gor. hiš. št. 72 takoj proda. 529 3-3

Naravni silivosec I. vrste 50%, močni, 1 liter 1.50 K, II. vrste 40%, liter 1 K, razpošilja čez 10 litrov postavljen franco na postajo Domžale Franc Pustotnik iz Blagovice, p. Lukovica, Kranjsko. Vzorci se pošiljajo franco. 516 6-4

V Poberžah št. 128 se proda ena hiša z branjarijo, lep vrt in polje. Skupaj en oral. Tam se tudi proda šivalni stroj in eno kolo. 539 2-2

Lep vinograd je naprodaj blizu Gor. Polskave, meri poldrugi oral, sadonosnik meri 1/4 orala, lep, zidan in še nov hram, z dvema sobama in kuhinjo, dalje je tudi nova stiskalnica, kjer se lahko naenkrat stisne za 6 polovnjakov, hlev za živino, velika obokana klet, tudi dosti vinske posode, se proda s trgatvijo vred. Na vinogradu ima posojilnica lepo svoto vknjiženo, zato kupec ne potrebuje veliko pri pogodbah šteti. Kupci se naj oglašijo pri Ludeviku Kotnik, stanujoč na Spodnji Polskavi št. 54, pošta Pragersko. 525 3-3

Lepo zidana hiša, še kakor nova, zidani, z opeko kriti hlevi. V hiši je sedaj krčmarski obrt. Hiša ima 4 sobe, shrambo, kuhinjo in zelo veliko klet. Ako se želi, se proda zraven tudi sadni in zelenjadni vrt ter nekoliko njiv za ceno 3500 gld. Hiša je 5 minut od postaje oddaljena. Več se izve pri upravnistvu. 541 3-2

Gostilna s popolno koncesijo, novo zidana, lepa hiša, v mestu na Spodnje Stajerskem na najlepšem prostoru, kjer je najlepši promet, se takoj proda pod dobrimi pogoji. Več se izve pri Jožefu Verdniku, Spodnja Nova vas, Slovenska Bistrica. 548 8-1

Hiša tik cerkve sv. Jožefa pri Mariboru, z dobro najemščino in lepim, velikim vrtom, se proda po zelo nizki ceni. Več pove upravnistvo. 547 8-1

Nova hiša v švicarskem slogu zidana se proda v Studencih pri Mariboru; obstoji iz dveh sob, ene kuhinje, vrta, svinjčih hlevov in studenca. Več pove Franc Čerič, posestnik v Studencih. 550 5-1

Posestvo, 30 minut od mariborskega kolodvoru, posesti amerikaner, gozd, njiva, sadonosnik, pripravnost za mlekarstvo ali vrtnarstvo, se proda. Naslov pri upravnistvu. 554 8-1

Lepo posestvo v Hočah pri Mariboru se proda. Hiša z 2 sobama, živinski hlevi, zidani in obokani, studenec, dva vrta, 2 njivi, velik sadonosnik, 5 minut od farne cerkve, mala ura od mesta. — Vulgo Trunk št. 51. 560 2-1

Bel kuneo, 18 mesecev star, plemenjak, 6 K; en mlad, 8 mesecev star, 8 K in grozdni mlin 30 K, ako se denar pošlje, pošljem poštine prosto. Jož. Friš, trgovec, Sv. Trojica v Sl. gor. 557 2-1

Posestvo s hišo, v značnem letovišču Bistrica, eno uro nad Mariborom, pri postaji Bistrica ob kor. želez., obstoječe iz 8 sob, 2 kuhinji, klet, obširno gospodarsko poslopje, hlevi za 5 krav, sadonosnik, travniki (ki dajo krmo za 5 krav), njive itd. se po ceni proda. K temu spada majhen, 8 minut oddaljen vinograd. Kraj je jako dobro obiskan od letovičarjev. Hiša je tik okrajne ceste Maribor-Ruše, na sredi vasi in je posebno sposobna za kako trgovino, posebno za mlekarstvo. Peter Zupančič, posestnik v Bistrici nad Mariborom. 562 3-1

Podčetrtek. Dne 20. t. m. ob 6. uri zvečer se vrši v gostilniških prostorih M. Jug v Podčetrtku velika narodna veselica s petjem, tamburanjem, šaljivo igro in prosto zabavo. Gostje iz daljave in domačini ste srčno povabljeni.

Katol. delavsko društvo za Prevalje in okolice priredi svoje mesečne zborovanje v nedeljo, dne 20. t. m. v gostilni na Kastelu pri g. Ellmajerju na Lesah po blagoslovu. Začetek ob 4. uri. Kot govornik nastopi član akadem. ferijalnega društva „Gorotan“ g. Rafael Petrič. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Katoliško delavsko društvo v Mariboru priredi v nedeljo, dne 20. avg. t. l. v gostilniškem vrtu g. Palfingerja „Zur alten Brühl“ veselico s sledečim vzporedom: Ob pol 3. uri popol. odhod od Zofijnega trga z godbo. 2. Ob 3. uri popoldne začetek veselice. Godba in različne ljudske zabave. Vstopnina za ude 20 v, za neude 30 v. Otroci pod 10 let stari so vstopnine prosti. V slučaju, da bo ta dan slabo vreme, se vrši veselica dne 27. avg. K obilni udeležbi vabi odbor.

Tržne cene

v Mariboru od 30. julija do 5. avgusta 1905.

Živila.	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		16	60	17	40
raž		14	10	14	90
ječmen		14	10	14	90
ovsa		14	60	15	40
koruza		17	60	18	40
proso		21	40	22	40
ajda		18	—	18	80
seno		8	50	4	20
slama		8	50	4	—
1 kg					
fižola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	7	—	8
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	58	1	60
maslo		2	20	2	40
špeh		1	56	1	60
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
1 lit.					
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
„ „ „ kisl		—	60	—	68
100 glav					
zelje		—	—	—	—
1 kom.					
jajce		—	—	—	7

Novozidana hiša v Gaberjih pri Celju, kjer je več tovarn ter ni v bližini nobene trgovine, se dobi lep prostor za trgovino z mešanim blagom ali branjarijo, ki pa še ni vpeljana. Hiša s kuhinjo, sobo in z drugimi potrebnimi prostori vred mesečno po 34 K pri gosp. Franjo Pušnik, Celje, Gaberje 86. 563 1-1

Odda se.

Branjarija se odda v Mariboru, Grenz-gasse 22. 545 2-2

Trgovina špecerijske ali mešane stroke se želi takoj vzeti v najem. Naslov pri upravnistvu. 544 6-2

Proste službe.

Ženska, priletna, se sprejme k otroku. Več pove Anton Kisovar, trsnicar držav. nasadov. Šmarje pri Jelšah. 523 3-3

Služba organista se odda pri Svetinjah pošta Ivanjkovci pri Ormožu do 1. septem. t. l. Prošnjiki naj se oglašijo pri cerkvenem predstojnistvu. 540 2-2

Pridna kuharica, priletna, ki razume tudi vsa hišna dela, želi vstopiti za kuharico v kakem župnišču. Naslov pove upravnistvo. 538 4-2

Učenec iz dobre hiše, z dobrim spričevalom, se sprejme v trgovini z mnogovrstnim blagom pri Alojziju Pinter, Slov. Bistrica. 547 2-2

Hlapca za konje, kateri konjerejo dobro razume in bo vsak dan mleko v mesto vozil, priden in dober delavec, se sprejme. Mesečne plače 16 do 18 K z dobro postrežbo. Posestvo Marjinih bratov, Kirchengasse št. 1, Gradec. 543 2-1

Dekle za vse, pošteno, se išče k rodbini brez otrok v trg. Ponudbe pod: A. B. upravnistvu lista. 561 2-1

Trgovski pomočnik, uren prodajalec, se takoj sprejme pri M. F. Šepce v Ormožu. 649 2-1

Loterijske številke.

Gradec 12. avg.: 7, 34, 50, 33, 36.
Dunaj 12. avg.: 44, 21, 62, 31, 6.

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

**Kathreinova
Knelpova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinjstvu, kadar se pripravljajo kavna pijača.

...
Zakupujte le izvrsno kavo
s imenom „KATHREIN“.

Slovenci! Spominjajte se
„Zgodovinskega društva!“

Slovenci! Kupujte
samo
pri
narodnih trgovcih!

Učenec, sin poštenih starišev, s primerno šolsko izobrazbo, zmožen slovenskega in nemškega jezika, se sprejme v večjo trgovino z manufakturnim blagom pri Vinko Šket, Ilirska Bistrica, Kranjsko. 555 3-1

Cerkovnik, iz poštene hiše, prosi službe s takojšnjim nastopom. Naslov pri upravnistvu. 556 1-1

Pekarskega učenca, pridnega, sprejme takoj. Naslov pove g. Senekovič na Teznu št. 16, pošta Maribor. 559 3-1

Pekarskega učenca sprejme Bernerjeva pekarija v Mariboru, Koroška cesta. 564 4-1

Nadzornik za večje vinogradek posestvo med Ljutomerom in Ormožem se išče, ki bi bil popolnoma zmožen novonasažene vinograde oskrbovati ter bi ob enem s svojimi ljudmi malo majarijo opravljal. Želi se torej oženjeni s 3-4 delavci. Ponudbe naj se takoj dopošljejo pod „45 Ivanjkovci pri Ormožu in se potem takoj natančneji pogoji naznanijo. 552 2-1

Paznik, samec, razven slovenskega ali hrvaškega tudi nemškega jezika zmožen, izučen mizar, se sprejme pri oskrbnistvu parne opekarne in žage v Cerje-Tužno pri Varaždinu, kamor se naj ponudbe s službenimi pogoji pošiljajo. 551 1-1

Krojaškega učenca sprejme takoj Simon Mayer v Kamnici pri Mariboru.

Izpit za učiteljice ženskih ročnih del.

Gospodične, ki se v prihodnjem šolskem letu želijo na tak izpit pripraviti, dobe v tej stroki pouk. Kje, pove upravnistvo lista.

Zdravje je največje bogastvo!**Kapljice sv. Marka.**

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodolnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madroni ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 483 20-3

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K. 4 ducate (48 steklenic) 14 60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K. 5 ducatov (60 steklenic) 17— K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, čivilja; Josip Seljanić, seljak itd. **Ustanovljena 1. 1360.**

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Vinorejci

kupujte **škropilnice** za trte Natrium thiosulfat, nadalje reaperspapir **Phenolphatelein** za spoznavanje pravega časa, kdaj naj se meša apno z modro galico in drugimi kemikalijami, kakor tudi za rast in vzdrževanje zdrave živine redilni prašek za pršiče à 40 h, holandski živinski redilni prašek à 60 h, za rogato živino in konje, če nimajo teka, posebno priporočljiv je za okrepitje kosti **Fluid** à 2 K, za okrepitje po mukah pri otrpljenju, zaviralno olje à 60 h, v obrambo konj in krav proti nadležnemu zaviranju, kakor tudi zelišča in praške, kakor tudi encijan, ajbež, sladke korenice, kolmež itd., kakor tudi 80% jesihev cvet à kg. 1-20 K, za izdelovanje dobrega in okusnega jesiha, pri

Karolu Wolf, drožerija „pri orlu“

441 10-8 odlikovan z mnogimi zlatimi svetinjami

v **Mariboru** Gosposke ulice 17, nasproti poštnih ulic.

Botri!

Najprimernejše birmsko darilo je

Marijino življenje.

Slavospev s podobami, obsegajoč nad 11000 verzov.

Speval Matija Zemljčič.

Cena s poštnino vred broširanemu izvodu K 2,20, v platno vezano z rdečo obrezo K 3, z zlato obrezo K 4 samo proti predplačilu.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9-60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5-60. 85 48-25

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štarsko. — Založba pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs' Sofijini trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26-17

Dražba dveh posesti.

I. Dne 11. septembra 1905, ob 9. uri dopoldne se bo vršila pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku na Koroškem dražba Karbun hube v Illicah (Ilmitzen) vl. št. 24 d. o Gradiše, obstoječ iz hiše in gospodarskega poslopja, hoste 21 ha, 56 a 10 m², njive 6 ha, 29 a 28 m², travniki 4 ha, 56 a, 16 m², paše 2 ha, 69 a, 79 m², ki donasa skupaj 97 K 37 h. Prodalo se bo brez pritiklin. Cenjeno je na 4200 K.

Najnižja ponudba znaša 2800 K, pod to ceno se ne bo prodalo. Kupni pogoji so na vpogled pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku, soba št. 2 med uradnimi urami.

1500 K lahko ostane na posestvu.

537 3-2

II. Dne 18. septembra 1905, ob 9. uri dopoldne se bo vršila pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku na Koroškem dražba Pudnich hube v Kogelnigu (Kogelnigberg) vl. št. 44, d. obč. Suha (Neuhaus) obstoječa iz hiše in gospodarskega poslopja, 8 ha, 30 a, 3 m² njive, 6 ha, 17 a, 11 m² travnika, 1 ha, 83 a, 61 m² paše, 19 ha, 14 a, 94 m² gozda. Prodalo se bo brez pritiklin. Cenjeno je na 8000 K.

Najnižja ponudba je 5333 K 32 v, pod to ceno se ne bo prodalo.

Kupni pogoji so na vpogled pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku, soba št. 2, med uradnimi urami.

4000 K lahko ostane na posestvu.

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-8

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh žledodolnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, bolezni iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo sganjajo male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Vzajemna zavarovalnica

zoper ogenj na Ljubnem

bo imela svoj v zadnji številki tega lista oznanjeni občni zbor ki se je bil preložil, dne 19. t. m. ob 3. uri popol. v hiši g. Davorina Budna na Ljubnem.

Vabilo

na

546 1-1

IV. občni zbor

„Posojilnice v Križevcih“

ki se vrši dne 20. avg. t. l. ob 3. uri pop.

v šolskih prostorih.

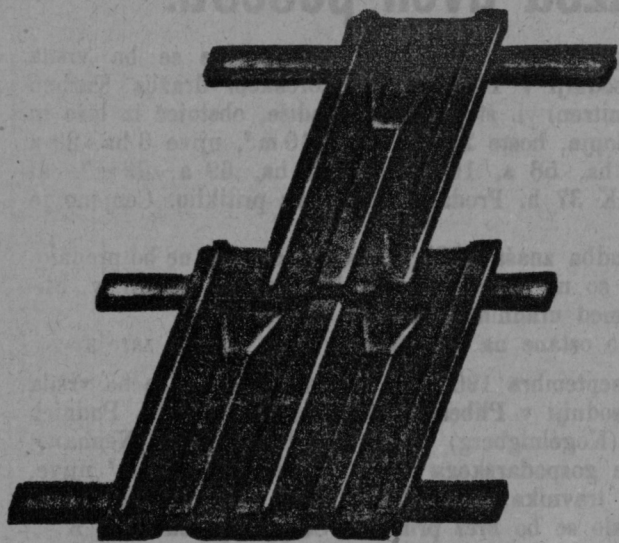
Vzporod: 1. Poročilo načelnštva. 2. Poročilo nadzorništva. 3. Odobrenje letnega računa. 4. Volitev načelnštva in nadzorništva. 5. Slučajnosti.

Načelnštvo.

Slovinci!

darujte za

družbo sv. Cirila in Metoda!

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljudno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

○ Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ○
Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

➡ Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.
Vzorke in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. ➡ Sprejmejo se zastopniki.
336 20—16 Takojšnja in najzaneslivejša postrežba.

Okrožni zdravnik v Braslovčah

dr. Vit Červinka

se je od svojega poučnega popotovanja, kjer se je poučeval o modernem zdravljenju **pljučne jetike** vrnil, te zdravi od 6. dne avgusta t. l. počenši v navadnih urah v Braslovčah h. št. 15.

Za zobne bolezni, plombiranje, zobne vstavke pa ordinuje vsako sredo in soboto popoldne.

538 3—3

Karol Kociančič

kamnoseški mojster v Mariboru
samo Schillerjeva cesta šte. 25.

izdeluje altarje, prižnice, podobe itd. kakor tudi vsa druga v to stroko spadajoča stavbinska dela.

❖ Zaloge nagrobnih kamnov. ❖

517 2

Načrti in proračuni.

PETER JAGODIČ

pozlatar in slikar za cerkve, kapele, popotne križe itd.
v Celju

se ponižno priporoča vsem č. gg. duhovnikom in cerkvenim predstojnikom za opravljanje in prenovljanje oltarjev, prižnic in podob, križevih potov in križcev. — Delo se izvrši najizvrstnejše in po prav nizki ceni. — Mnogobrojnih naročil prosi

519 3—3

Peter Jagodič.

Južnoštajerska hranilnica

v Celju

721 12—9

Narodni dom

Narodni dom

za katero jamčijo okraji: Gorunjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelsah in Vransko za popolno varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno obrestovanje do

in petek dopoldne, za druga opravila pa je uradnica odprta vsaki dan ob uavadnih urah. — Hranilne vloge obrestuje po 4^{0/0} in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odtegne vlagateljem tako, da dobe isti popolnoma nad 4^{0/0} obresti. — Izposojuje pa od dne 1. prosenca 1905 na zemljiško varnost po 4^{3/4} odstotkov, občinam in korporacijam navedenih 5 okrajev pa po 4^{1/2} odstotkov obresti.

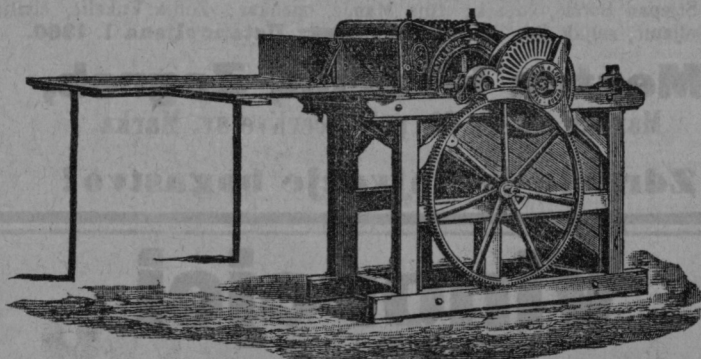
neomejene visokosti, ima sedaj čez **štiri milijone kron** hranilnih vlog.

Hranilnica posluje s strankami vsak torek

s strankami vsak torek s strankami vsak torek

➡ Posebni ceniki strojev zastoj! ➡

Vsakovrstne najboljše **poljedelske stroje** posebno pa 473 5

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice priporoča

trgovina z železnino **MERKUR**
P. Majdič, Celje.

♦ ♦ ♦ Z a l o g a ♦ ♦ ♦

omar za led, strojev za izdelovanje sladoleda, surovega masla in prešic za pripravljanje malinovega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

➡ Traverze in cement! ➡

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.